

ชุดที่ ๒

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเตรียมสอบ O-NET

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

ส่วนที่ ๑ : แบบปรนัย ๕ ตัวเลือก แต่ละข้อมีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว จำนวน ๒๒ ข้อ
ข้อละ ๑ คะแนน รวม ๒๒ คะแนน

อ่านบทความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ ๑-๓

ศิลปะแห่งหยวก

คนรุ่นเก่าคุ้นเคยกับศิลปะการแทงหยวกที่ใช้ประดับจิตกาธานในงานศพ แต่คนรุ่นใหม่คงแทบไม่เคยเห็น เพราะสมัยนี้มีเมรุเผาศพ ศิลปะที่ใช้ก็คือการจัดดอกไม้วางบนหลังโลงเท่านั้น

คุณสมักร สุนทรเวช เขียนเรื่อง ศิลปะการแทงหยวกบนจิตกาธาน เอาไว้ในหนังสือ จดหมายเหตุกรุงเทพฯ (สำนักพิมพ์อมรินทร์ พ.ศ. ๒๕๔๗) ว่าสมัยยังเด็กวิ่งเล่นอยู่ในวัดสังเวช บางลำพู เคยเห็นกอกกล้วยตานีป่าช้าหลังวัด

เวลาในงานศพ คนก็เข้าไปตัดเอามาสามต้น ตัดเอาส่วนโคนอวบอ้วนไว้ราว ๑ เมตร ทิ้งให้เด็ก ๆ มาแบกเอาไปหัดว่ายน้ำ ที่เหลือก็กะให้พอดูกับความสูง ความกว้างของจิตกาธาน

คุณสมักรอายุราว ๙-๘ ขวบ เคยไปเห็นที่บ้านคุณตาหลวงวัฒน์ ท่านให้ลูกหลานเป็นคนรุ่นหนุ่ม ๕-๖ คนเป็นผู้จัดการสลักหยวก ซึ่งถ้าจะเรียกให้ถูก ก็ต้องเรียกฉลักหรือฉลุฉลวยลงบนโค้งของกาบกล้วยที่ลอกออกมา

หยิบเอาชิ้นที่ฉลุออกแล้ว ก็เอากระดาษสีต่าง ๆ ตัดให้กว้างสักสิบ ปะลง ไปบนโค้งของกาบกล้วย แล้วเอาอีกกาบที่ไม่ได้ฉลุครอบทับลงไปให้สนิท ก็จะเกิดฉลวยที่เป็นตัวกนกขึ้นมาชัดเจน

ส่วนด้านเสานั้น ก็เป็นการฉลุฉลวยทางด้านซ้าย ด้านขวา เอามาประกบกับกาบกล้วยซ้อนกันกลับด้านกัน จะทำให้ได้เสากาบกล้วยที่ฉลวยปรากฏออกมาทั้งสองมุมของกาบที่เอาไปประกบกันทั้งสองด้าน

ด้านบน ก็ฉลุด้านข้าง เป็นลายกนกเหมือนกัน แต่เอาไปทาบเป็นทางยาว แล้วเอาไม้ไผ่ที่เลี่ยมไว้แล้วเสียบเพื่อกาบที่ฉลุแล้วติดกันเป็นผืนยาวทั้งสองด้าน

ที่เหลือก็เอามาฉลุเป็นกระจัง ที่เรียกว่า ไบเทศ เอาไม้เสียบ โคนไปแล้ว ก็เอาไปเสียบเรียงกันไว้เป็นเครื่องประดับเรียงราย ตามขอบด้านบน

คุณสมักรเล่าว่า งานทั้งหมดนี้เขาช่วยกัน คนนั้นฉลุเพื่อทำตรงนี้ คนนี้ฉลุเพื่อประกอบตรงนั้น ราวสักสอง ชั่วโมง ก็จะได้งานศิลปะแห่งหยวกครบทั้งชุด

ยกเอาไปผูกประกบกับโครงจิตกาธานได้ที่

งานแทงหยวกสำหรับศพคนธรรมดา บางครั้งก็ไม่ใช้กระดาษสี เขาใช้ใบตองหุ้มรองด้านในแทนกระดาษสี ก็จะได้สีเขียวแก่เขียวอ่อนตามธรรมชาติ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันอาทิตย์ที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ตัวชี้วัด • ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน (ท ๑.๑ ม. ๔-๖/๒)

๑. ศิลปะการแทงหยวกเลื่อนหายไปเพราะเหตุใด

- ๑) คนรุ่นเก่าที่มีฝีมือค่อย ๆ ล้มตายไปจนหมด
- ๒) สถานที่ที่ใช้เผาศพเปลี่ยนไปตามยุคสมัย
- ๓) ต้นกล้วยเป็นพืชเศรษฐกิจจึงมีราคาสูงขึ้น
- ๔) คนเสียชีวิตน้อยลงเนื่องจากการแพทย์เจริญขึ้น
- ๕) พิธีเกี่ยวกับศพเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมโดยสิ้นเชิง

ตัวชี้วัด • เขียนย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาหลากหลาย (ท ๒.๑ ม. ๔-๖/๓)

๒. ใจความสำคัญของเรื่องนี้ตรงกับข้อใด

- ๑) คนรุ่นเก่าต้องสร้างเชิงตะกอนขึ้นมาสำหรับเผาศพจึงคุ้นเคยกับศิลปะการแทงหยวก แต่ปัจจุบันมีเมรุเผาศพ คนรุ่นใหม่จึงแทบไม่เคยเห็นการแทงหยวกอีกเลย
- ๒) การแทงหยวกสำหรับศพของคนธรรมดา บางครั้งไม่ใช่กระดาษสี แต่ใช้ใบตองหุ้มรองด้านในแทนกระดาษสี ซึ่งดูสวยงามตามธรรมชาติเป็นสีเขียวแก่เขียวอ่อนสลัดกัน
- ๓) ศิลปะการแทงหยวกใช้ประดับจิตกาธานในงานเผาศพ โดยนำกาบกล้วยมาฉลุวาดลายลงบน ใ้คงปะทับด้วยกระดาษสีแล้วนำกาบกล้วยอีกกาบหนึ่งมาครอบทับให้สนิทที่จะเกิดลวดลายที่ชัดเจน
- ๔) คุณสมักร สุนทรเวช เขียนเรื่อง ศิลปะการแทงหยวกบนจิตกาธาน เล่าถึงสมัยยังเป็นเด็กเคยเห็นเขาแทงหยวกที่บ้านคุณตาหลวงวัฒน์ เวลาฝังศพคนก็ไปตัดต้นกล้วยตานีที่ป่าช้าหลวงวัฒน์มาทำ
- ๕) คุณตาหลวงวัฒน์ท่านให้คนหนุ่ม ๕-๖ คน จัดการแทงหยวก โดยตัดส่วนโคนของต้นกล้วยไว้ประมาณ ๑ เมตร ทิ้งให้เด็ก ๆ นำไปหัดขว้างน้ำ ที่เหลือก็นำมาวัดให้พอดีกับความสูง ความกว้างของจิตกาธานแล้วฉลุวาดลาย

ตัวชี้วัด • ประเมินงานเขียนของผู้อื่น แล้วนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง (ท ๒.๑ ม. ๔-๖/๕)

๓. สิ่งที่ทำให้งานเขียนเรื่องนี้ น่าเชื่อถือมีหลายประเด็น ยกเว้นข้อใด

- ๑) ระบุช่วงเวลาชัดเจน
- ๒) อ้างอิงถึงคำบอกเล่าของบุคคลจริง
- ๓) อ้างอิงถึงสถานที่และเหตุการณ์จริง
- ๔) อธิบายวิธีการทำค่อนข้างละเอียด
- ๕) กล่าวถึงประเพณีที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต

อ่านเรื่องต่อไปนี่ แล้วตอบคำถามข้อ ๔-๕

นานมาแล้ว มีพราหมณ์หนึ่งปรารถนาจะบูชาขุมเงิน จึงไปซื้อแพะมาตัวหนึ่ง แยกชิ้นฆ่าแล้วเดินกลับไปบ้าน
หนทางตั้งแต่ตลาดไปจนถึงบ้านของพราหมณ์นั้นค่อนข้างไกล ทั้งเป็นทางเปลี่ยวคดเคี้ยว ต้องผ่านป่าไม้
ย่อม ๆ หลายแห่ง

ขณะที่พราหมณ์กำลังแบกแพะเดินไปนั้น นักเลง ๓ คน ซึ่งยืนอยู่ที่ถนนแลเห็นเข้า นักเลงเหล่านั้นออกอยาก
ชุบผอมมาหลายวัน จึงปรึกษากันว่า “แพะตัวนี้มีเนื้อมากทีเดียว ถ้าได้มาด้วยอุบายอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว พวกเรา
จะระงับความหิวได้โดยไม่ต้องสงสัย”

นักเลงเหล่านั้นมองเห็นอุบายอย่างหนึ่ง ก็กระซิบบอกกันและกัน แล้วแยกกัน ไปสู่ที่ต่าง ๆ เพื่อดำเนินการ
ตามอุบายของตน

พราหมณ์นั้นเดินไป ก็พบนักเลงคนหนึ่งสวนทางมาและกล่าวว่า “พราหมณ์! ทำอะไรอย่างนั้นเล่า?
ท่านแบกสุนัขสกปรกนั้นไปทำไม?”

พราหมณ์หาได้ใส่ใจคำพูดของนักเลงนั้นไม่ คงเดินต่อไปข้างหน้าตามปกติ

เมื่อพราหมณ์ไปได้สักหน่อย นักเลงคนที่ ๒ ก็เดินสวนทางมาและร้องขึ้นว่า “อัสจรรย่ะอะไรอย่างนี้
พราหมณ์! สุนัขนี้มีประโยชน์อะไรสำหรับท่านหรือ? ท่านทำการที่น่าดูอย่างร้ายแรงนี้ได้อย่างไร?”

พราหมณ์ได้ฟังดังนั้น รู้สึกสงสัยอยู่ครัน ๆ แต่ก็ยังเดินต่อไปข้างหน้า และพบนักเลงคนที่ ๓ สวนทาง
มาอีกเหมือนคนก่อน ๆ พอแลเห็นพราหมณ์ นักเลงคนนั้นก็ร้องขึ้นว่า

“พราหมณ์! ท่านนำสายัญญูปวีต (สายัญญูที่คล้องบนบ่าชายพาดลงมาได้แขนขวา) และสุนัขไปอย่างไรกัน?
ท่านเป็นนายพรานมิใช่พราหมณ์เสียแล้วหรือ จึงออกล่าเนื้อด้วยสุนัขนี่”

พราหมณ์ไม่รู้เท่า ก็แน่ใจว่า สัตว์นี้บูชาขุมเงินไม่ได้เสียแล้ว คงเป็นสุนัขแน่ ๆ เพราะคนทั้งหมดจะเห็นผิดไป
ได้อย่างไร? คิดแล้วก็ทิ้งแพะนั้นเสีย แล้วอบน้ำกลับกลับบ้าน นักเลงเหล่านั้นก็นำแพะไปฆ่ากินกันอย่างร่าเริง

หมุนไปตามลมปาก ของ สุชีโวภิกขุ (สุชีพ ปุญญานุภาพ)

ตัวชี้วัด • คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านและประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิด ไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา
ในการดำเนินชีวิต (ท ๑.๑ ม. ๔-๖/๔)

๔. ถ้านักเรียนเป็นพราหมณ์จะอย่างไรเพื่อให้อุบายครั้งนี้ล้มเหลว

๑. ปล่อยแพะเข้าป่าไป
๒. แยกแพะกลับไปตลาดเพื่อถามคนขายว่าเป็นแพะหรือสุนัข
๓. แยกแพะเดินย้อนกลับไปตามนักเลงอีก ๒ คน มาดูแพะพร้อมกัน
๔. ฝากแพะไว้กับนักเลงคนที่ ๓ แล้วตนเองก็ไปตามชาวบ้านมาช่วยดู
๕. แยกแพะกลับไปบ้านแล้วเรียกเพื่อนพราหมณ์มาช่วยกันดูว่าเป็นแพะหรือสุนัข

ตัวชี้วัด • สรุปแนวคิดและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู (ท ๓.๑ ม. ๔-๖/๑)

๕. ถ้านักเรียนได้พบเห็นเหตุการณ์นี้ ข้อสรุปใดถูกต้อง

- ๑ คนที่ใช้อุบายหลอกผู้อื่น ได้คือคนฉลาด
- ๒ กิดไทร่ตรงสิ่งที่ได้ยื่นด้วยเหตุผลก่อนที่จะเชื่อ
- ๓ ไม่ควรคิดทำการใดถ้าไม่ยากพบความล้มเหลว
- ๔ เชื่อความคิดตนเองเท่านั้น ไม่ฟังความคิดเห็นใคร
- ๕ สิ่งที่คนนำมาพูดต่อ ๆ กันคือสิ่งที่ถูกต้องที่สุด

ตัวชี้วัด • พูดในโอกาสต่าง ๆ พูดแสดงทรรศนะ ได้แข็ง โน้มน้าวใจ และเสนอแนวคิดใหม่ด้วยภาษาถูกต้องเหมาะสม (ท ๓.๑ ม. ๔-๖/๕)

๖. ในฐานะที่นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ของโรงเรียน เพื่อนำเครื่องอุปโภคบริโภคไปแจกแก่ชาวบ้านที่ประสบอุทกภัยในชุมชน นักเรียนจะพูดกับผู้ประสบอุทกภัยเหล่านั้นว่าอย่างไร

- ๑ ภาวะน้ำท่วมปีนี้แม้จะรุนแรง ก่อให้เกิดความเดือดร้อนและความสูญเสียอย่างมากมาย แต่พวกเราทุกคนอย่าเพิ่งหมดหวัง ท้อใจ เพราะคนไทยจะไม่ทิ้งกัน
- ๒ น้ำท่วมเกิดในหลายพื้นที่หลายจังหวัด ผู้ประสบภัยก็มีจำนวนมากเหลือเกิน ช่วยอย่างไรก็ไม่ทั่วถึง ทุกคนต้องพยายามดิ้นรนหาทางช่วยตนเองบ้าง
- ๓ น้ำท่วมครั้งใดพวกเราต่างก็สละเวลา ทูมเทแรงกายแรงใจมาช่วยเหลือทุกท่านให้พ้นจากความทุกข์ยากเดือดร้อน หวังว่าทุกท่านจะจดจำและตอบแทนบุญคุณของพวกเรา
- ๔ น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ทุกคนเลี่ยงไม่ได้ และมันก็เป็นผลมาจากการกระทำที่เห็นแก่ตัวของมนุษย์นั่นเอง จงก้มหน้ารับกรรมไปเถิด อย่าได้คิดเสียใจหรือเรียกร้องสิ่งใดเลย
- ๕ ปริมาณน้ำที่ท่วมพื้นที่ชุมชนของเราเทียบไม่ได้กับน้ำใจของทุกคนที่มีให้แก่กัน ความรักความสามัคคีของคนในชุมชนจะทำให้เราไม่ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ เพราะพวกเขาเห็นว่าเราอยู่ได้ด้วยตนเอง

ตัวชี้วัด • วิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล (ท ๓.๑ ม. ๔-๖/๒)

๓. ประกาศต่อไปนี้ขาดความชัดเจนในเรื่องใด

คลินิกทันตกรรม บ้านพินดี เปิดคลินิกเคลื่อนที่ให้บริการตรวจฟัน ขูดหินปูน ถอนฟัน สำหรับประชาชนทั่วไป โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น ให้บริการ ณ ลานอเนกประสงค์โรงเรียนร่วมใจพัฒนา นัดหมายล่วงหน้า โทร. ๐๒๒๓๓๑๑๔๔

- ๑ ผู้เข้ารับบริการ
- ๒ วันที่ติดประกาศ
- ๓ เวลาให้บริการ
- ๔ สถานที่ติดต่อ
- ๕ ชื่อแพทย์ผู้รักษา

ตัวชี้วัด • เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง มีข้อมูลและสาระสำคัญชัดเจน (ท ๒.๑ ม. ๔-๖/๑)

๘. ข้อความต่อไปนี้เป็นส่วนหนึ่งของหนังสือ นาฬิกาชีวิต ซึ่งรวบรวมโดย อ.นวลฉวี ทรพนนันท์ เมื่อนักเรียนอ่านแล้ว ข้อใดเหมาะที่จะเติมลงในช่องว่าง

ช่วงตีห้าถึงเจ็ดโมงเช้า เป็นช่วงเวลาของลำไส้ใหญ่ ซึ่งมีหน้าที่ขับถ่ายอุจจาระออกไป แต่คนเรามักจะไม่ตื่นในช่วงนี้ ซึ่งเป็นเวลาที่ลำไส้ต้องบีบอุจจาระลง เมื่อไม่ตื่นจึงต้องบีบขึ้น เมื่อไม่ถ่ายตอนเช้า ลำไส้ใหญ่จึงรวน คุยอย่างไรว่าลำไส้รวน จะมีอาการปวดหัวไหล่ กล้ามเนื้อเหน็ดเหนื่อยอ่อนแล้วทำให้อ่อนกรนในที่สุด...

_____ บางคนไม่กินอาหารเช้า ดื่มน้ำกาแฟเพียงแก้วเดียวก็อึด ร่างกายจะดูคากอาหารตกค้างซึ่งกำลังจะเป็นอุจจาระกลับเข้ากระเพาะใหม่ เท่ากับ “กินกาแฟแก้ลมอุจจาระ”

- ๑ คนที่ขับถ่ายยากต้องพยายามขับถ่ายวันละหลาย ๆ ครั้ง
- ๒ คนที่ขับถ่ายยากต้องกินอาหารบ่อย ๆ
- ๓ คนที่ขับถ่ายยากต้องกินอาหารให้มาก
- ๔ คนที่ขับถ่ายยากต้องกินอาหารเช้า
- ๕ คนที่ขับถ่ายยากไม่ควรดื่มน้ำกาแฟ

ตัวชี้วัด • เขียนเรียงความ (ท ๒.๑ ม. ๔-๖/๒)

๕. ข้อความใดเหมาะที่จะใช้เป็นคำนำของเรียงความเกี่ยวกับแม่

- ๑) ใคร ๆ ก็ต้องรักแม่ ผมก็รักแม่ของผมครับ
- ๒) ถ้าตอนที่ผมเป็นวัยรุ่น ผมทำให้แม่น้ำตาตกน้อยกว่านี้ก็คงดี
- ๓) แม่เป็นผู้หญิงเข้มแข็ง คิดแต่ช่วยตนเอง ไม่คิดพึ่งแม่แต่ลูก ๆ
- ๔) ทำไมผมถึงรู้ว่า แม่รักพวกเรา ทั้ง ๆ ที่แม่ไม่เคยพร่ำพรรณนาว่ารัก
- ๕) เรื่องของพวกผมพี่น้องคงสะกิดใจท่านทั้งหลายบ้างไม่มากก็น้อย

ตัวชี้วัด • เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่สนใจตามหลักการเขียนเชิงวิชาการ และใช้ข้อมูลสารสนเทศ อ้างอิงอย่างถูกต้อง (ท ๒.๑ ม. ๔-๖/๖)

- ๑๐.
- ก. แต่ละคนจะแสวงหาผลลัพธ์ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง และเป็นประโยชน์ต่อสมาชิกอื่น ๆ ในกลุ่ม
 - ข. นักเรียนทำงานร่วมกันตามที่ได้รับมอบหมายจนกระทั่งสมาชิกของกลุ่มทุกคนมีความเข้าใจถูกต้อง และทำงานจนเสร็จสมบูรณ์
 - ค. ความคิดเช่นนี้ทำได้ง่าย ๆ โดยแบ่งนักเรียนในชั้นออกเป็นกลุ่มย่อย หลังจากที่ครูให้คำชี้แจงแล้ว
 - ง. การเรียนรู้แบบร่วมมือใช้ในการสอนกลุ่มเล็ก ๆ ที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียนสูงสุดแก่ตนเองและแก่กันและกัน
 - จ. การร่วมมือกัน คือ การทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่มีอยู่ด้วยกัน

เมื่อเรียงลำดับข้อความที่ให้แล้ว ข้อความใดเป็นลำดับที่ ๓

- ๑) ก
- ๒) ข
- ๓) ค
- ๔) ง
- ๕) จ

ตัวชี้วัด • มีวิจารณญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู (ท ๓.๑ ม. ๔-๖/๔)

๑๑. ผู้ที่มีวิจารณญาณจะเลือกดูละครแบบใด

- ๑) ละครที่นำเสนอเรื่องราวเร้นลับเหนือธรรมชาติ
- ๒) ละครที่สะท้อนวิถีชีวิตของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง
- ๓) ละครที่มีเรื่องราวการแย่งชิงคนที่ตนรักโดยยอมทำทุกวิถีทาง
- ๔) ละครที่ถ่ายทอดการแสดงความรักทางกายของหนุ่มสาวอย่างเปิดเผย
- ๕) ละครที่แสดงพฤติกรรมรุนแรงของตัวละครและใช้ภาษาที่หยาบคาย

ตัวชี้วัด • อธิบายธรรมชาติของภาษา พลังของภาษา และลักษณะของภาษา (ท ๔.๑ ม. ๔-๖/๑)

๑๒. อาเซียนร่วมใจ อาเซียนเรามาพร้อมใจ

ข้อความนี้สะท้อนลักษณะของภาษาอย่างไร

- ๑) ช่วยจรรโลงใจ
- ๒) ช่วยให้นุรักษ์พัฒนา
- ๓) ช่วยกำหนดอนาคต
- ๔) แสดงลักษณะเฉพาะของบุคคล
- ๕) ถ่ายทอดและบันทึกวัฒนธรรม

ตัวชี้วัด • ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคตรงตามวัตถุประสงค์ (ท ๔.๑ ม. ๔-๖/๒)

๑๓. ข้อความใดใช้สำนวน คำว่าน้ำเหลว สื่อความหมายได้ถูกต้อง

- ๑) ตอนเป็นผู้จัดการ ใคร ๆ ก็ยกย่องชื่นชม แต่พอหมดอำนาจก็ค้ำน้ำเหลว ความผิดพลาดที่ทำไว้ก็เปิดเผยออกมา
- ๒) ไม่มีใครรอดพ้นการถูกติเตียนลับหลังไปได้ แต่การค้ำน้ำเหลวยอมผ่านเลยไป อย่าเก็บมาเป็นอารมณ์
- ๓) ทำทางของเขาดูทะมัดทะแมงเอาการเอางาน แต่กลับทำอะไรไม่เป็นสักอย่าง ค้ำน้ำเหลวจริง ๆ
- ๔) ถูกคนนี่คือจริง ๆ ตักเตือนสั่งสอนอย่างไรก็ไม่ฟังเหมือนค้ำน้ำเหลว
- ๕) ชาวสวนพยายามหาวิธีกำจัดแมลงที่เป็นศัตรูพืชหลายครั้งแต่ก็ค้ำน้ำเหลว

ตัวชี้วัด • ใช้ภาษาเหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล รวมทั้งคำราชาศัพท์อย่างเหมาะสม (ท ๔.๑ ม. ๔-๖/๓)

๑๔. นักเรียนจะใช้คำราชาศัพท์คำใดเติมลงในช่องว่าง ข้อความนี้จึงจะถูกต้อง

...พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานถุงของขวัญแก่นายอำเภอและหัวหน้ากิ่งอำเภอ เพื่อเชิญไปแจกจ่ายแก่ราษฎรที่ยากจน สมควรแก่เวลาจึง _____ โดยรถยนต์พระที่นั่งไปยังท่าอากาศยานแม่ฮ่องสอน เพื่อทรงเยี่ยมราษฎรที่เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ณ บริเวณท่าอากาศยาน เป็นเวลาพอสมควร จึงประทับเครื่องบินพระที่นั่ง _____ กลับจังหวัดเชียงใหม่แล้ว _____ โดยรถยนต์พระที่นั่งกลับถึงพระตำหนัก ภูพิงคราชนิเวศน์ เมื่อเวลา ๑๕.๕๐ น.

- ๑) เสด็จ
- ๒) เสด็จประพาส
- ๓) เสด็จพระราชดำเนิน
- ๔) เสด็จพระราชดำเนินไปประทับแรม
- ๕) เสด็จพระราชดำเนินแปรพระราชฐานไปประทับ

ตัวชี้วัด • วิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น (ท ๔.๑ ม. ๔-๖/๕)

๑๕. ข้อใดเป็นชื่ออาหารที่ได้รับอิทธิพลมาจากภาษาถิ่น

- ๑) เตี่ยว
- ๒) ฮังเล
- ๓) คีปลี
- ๔) กินคอง
- ๕) กาดแลง

ตัวชี้วัด • อธิบายและวิเคราะห์หลักการสร้างคำในภาษาไทย (ท ๔.๑ ม. ๔-๖/๖)

๑๖. คำว่า วิทยาลัย มีการสร้างคำโดยวิธีใด

- ๑) สระสนธิ
- ๒) นฤกहितสนธิ
- ๓) พยัญชนะสนธิ
- ๔) การสมาสเรียงคำ
- ๕) การสมาสกลับคำ

ตัวชี้วัด • วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ท ๔.๑ ม. ๔-๖/๗)

๑๗. ข่าวนั้นข้อใดใช้คำกำกวม

- ๑) ดาว ไม่กินเส้น แดง เหตุเพราะผิใจกันเรื่องบอย
- ๒) เจ้าทุกข์ชี้หลักฐาน เพื่อรวบตัวตีนแมวเข้าคุก
- ๓) แมวมองจับตา สรรหานักแสดงหน้าใหม่
- ๔) คณะกรรมการชุมชนซึ่งแก้อันอย่างคุณเคื้อค
- ๕) นิตยสารคนหัวกะทิ เปิดตัวรับศักราชใหม่

ตัวชี้วัด • วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต (ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๒)

๑๘.

จงอุตสาหกรรมคอบยเจียมตน

จงชื้อตรงต่อผู้รู้กั้วเกรง

ปรนนิบัติอย่าให้ซัดน้ำใจเขา

ข้าวของสารพันหมั้นเก็บไว้

อย่าให้คนทั้งปวงล่วงข่มเหง

อย่าครั้นเครงด่าว่ากับข้าไท

การเรือนการเห้าเอาใจใส่

ระวังระไวดูแลอย่าแซ่เชื่อน

เสภาเรื่อง ขุนช้าง-ขุนแผน ตอน แต่งงานพระไวย

จากคำประพันธ์ สะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตของสังคมในอดีตในด้านใด

- ๑) วัฒนธรรม
- ๒) ประเพณี
- ๓) ความเชื่อ
- ๔) ค่านิยม
- ๕) อาชีพ

ตัวชี้วัด • วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทาง
วัฒนธรรมของชาติ (ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๓)

๑๕. คำประพันธ์จากเสภาเรื่อง ขุนช้าง-ขุนแผน ตอน ผ่านางวันทอง ในข้อใดทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์สะเทือนใจมากที่สุด

๑	ขุนแผนแสน โศกสงสารน้อง
นางหันมากอดเท้าเข้าจบบัลย์
สะท้อนสะทีกสะอื่นไห้
เสียวแรงทรมาณตัวทั้งผิวเมีย	นั่งนั่งฟังวันทองให้อัดอั้น
ขุนแผนนั้นหน้าซบกับหลังเมีย
ออกปากน้ำตาไหลลงรวดเรีย
เขี่ยดินเลี้ยงกันเหมือนหนึ่งนก
๒	ฝ่ายขุนช้างนั่งเหงาไม่เข้าใกล้
เสียใจไหลเล่อเพื่อพาที
พุทโธอยู่หัดหัดมาปลัดกัน
เนื้อหนังเจ้าจะพังลงเป็นจุน	ร้องไห้หน้าขาวราวกับผี
คราวนี้ตายแน่แล้วแม่คุณ
ไอ้แม่วันทองตายเพราะอ้ายขุน
เพราะอ้ายตุ่นโง่เงาเข้ากราบทูล
๓	นางวันทองร้องเรียกเอาดอกไม้
ลูกจะลามาในวันนี้
แต่ลูกอยู่กับพ่อขุนแผน
จนถึงเวลาเขาฆ่าฟัน	คลานเข้าไปไหว้กราบทองประศรี
ขอร้องอย่าให้มีซึ่งโทษทัณฑ์
ให้แม่แค้นอย่างไรที่ไหนนั่น
สิ้นเวรกรรมกันเกิดแม่คุณ
๔	สร้อยฟ้าศรีมาลาสะอื่นไห้
ลูกได้ผิดพลั้งแต่หลังมา
อย่าเป็นเวรกรรมแก่ตัวข้า
วันทองรับขมายิ่งอาลัย	พิโรธวางทางขอยมาว่า
จนถึงวันชีวาแม่บรรลัย
ก้มหน้าลงแล้วก็ร้องไห้
น้ำตาไหลโสมหน้าด้วยปรานี
๕	พ่อจะเห็นมารดาสักครึ่งวัน
จะได้แต่คิดถึงคะนึ่งนาน
เมื่อเวลาเขาฆ่าแม่คอกขาด
เจ้าคูหน้าเสียวแต่แม่ยังเป็น	พินันสูญเปล่าเป็นเจ้าถ่าน
กลับไปบ้านเกิดลูกอย่ารอเย็น
จะอนาถไม่น่าจะแลเห็น
นึกถึงจะได้เห็นหน้ามารดา

ตัวชี้วัด • วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล (ท ๑.๑ ม. ๔-๖/๓)

• วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น โต้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผล (ท ๑.๑ ม. ๔-๖/๕)

• วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น (ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๑)

๒๐. ต้นไม้ที่เขาเอามาทำเสาเรือน และมีพิธีทำขวัญเสาเอกหรือเสาขวัญนั้น แต่ก่อนนี้ไม่มีขาย ถ้าต้องการเสาก็ต้องไปหาและตัดเอาเองที่ในป่า ถ้ามีกำลังน้อยและไม่มีความรู้เรื่องต้นไม้ตัดไม้ ก็อาศัยเพื่อนบ้านที่ชำนาญช่วยเหลือกันได้ ในทางสามัคคีธรรม ขณะตัดโค่นต้นไม้ที่เลือกได้ในป่า ลงที่ต้นไม้ที่เอนลงมากำลังจะโค่นล้มลง ก็มีเสียงลั่นดังเอี๊ยด ๆ นั้นเขาว่าเป็นเสียงนางไม้ร้องไห้ ที่จะต้องถูกพรากจากถิ่นที่เคยอยู่เพราะด้วยความเบียดเบียนของมนุษย์ ทำไมไม่ลงไปตบพวกตัดไม้เสียบ้างเล่า เห็นจะไม่กล้าทำ เพราะพวกเหล่านั้นย่อมมีเครื่องรางของขลังไว้ป้องกันตัว ที่ต้นไม้ลั่นเอี๊ยดว่านางไม้ร้องไห้คงเกิดจาก “จินตนาการ” ของพวกตัดไม้เอง และ “จินตนาการ” อย่างนี้แหละ ที่เกิดเป็นจินตกรนิพนธ์ขึ้น ซึ่งเราก็ชอบอ่านเพราะถูกอารมณ์ ที่ต้องการให้เกิด “จินตนาการ” อย่างนั้น แต่อย่าให้ถึง “จินตนาการ” ขึ้นเป็นโรคจิตก็แล้วกัน

ความเชื่อเรื่องขวัญ ของ เสฐียรโกเศศ
จากหนังสือ การศึกษา ศิลปะ และประเพณี

แนวคิดในข้อใดสรุปได้จากเรื่องนี้

- ๑ ความเชื่อควรประกอบด้วยเหตุผลและก่อให้เกิดสิ่งที่สร้างสรรค์
- ๒ มนุษย์ใช้ความเชื่อที่เร้นลับปกป้องธรรมชาติ
- ๓ คนที่มีจินตนาการมีโอกาสที่จะเป็นโรคจิต
- ๔ ป่าเป็นที่อยู่อาศัยของมนุษย์
- ๕ ผู้เขียนไม่เชื่อเรื่องนางไม้

ตัวชี้วัด • รวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้านและอธิบายภูมิปัญญาทางภาษา (ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๕)

๒๑. เรื่องเสื่อ (นิทานพื้นบ้านฉบับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

เสื่อไปกินหญ้าที่ชายคอก ๒ ตัวแม่ลูก ไปพบแม่วัว เสื่อจะกินแม่วัว แม่วัวก็บอกว่า ขอไปส่งนมลูกหน่อย เสื่อก็ยอม พอแม่วัวไปส่งนมลูกเสร็จ แม่วัวก็จะไปให้เสื่อกิน ลูกวัวก็วิ่งไปหาเสื่อขอให้กินนมแทน เสื่อเห็นว่าลูกวัวรู้จักคุณแม่ก็ไม่กิน ตกลงไม่กินทั้งแม่วัวและลูกวัว ปล่อยไปทั้ง ๒ ตัว

จากหนังสือ บันทึกถึงธารใส ของ กระทรวงศึกษาธิการ

นิทานเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นสิ่งใด

- ๑) การนำชีวิตสัตว์มาเป็นแนวทางการปฏิบัติของมนุษย์
- ๒) คุณธรรมและจริยธรรมของการอยู่ร่วมกัน
- ๓) ครอบครัวที่ขาดพ่อย่อมไม่มีผู้ปกป้องดูแล
- ๔) การอธิบายความสัมพันธ์ในโซ่อาหาร
- ๕) กฎธรรมชาติของสิ่งมีชีวิต

ตัวชีวิต • ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ และนำไปใช้อ้างอิง (ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๖)

๒๒. ถ้านักเรียนจะกล่าวสุนทรพจน์เรื่อง ความปรองดอง จะนำอาขยานบทใดไปใช้อ้างอิง

๑) ความอยู่ประเทศซึ่ง
อิกบุญญะการที่
อิกหมั้นประพฤติกว
ข้อนี้แหละมงคล	เหมาะและควรจะสุจี
ณ อติตะมอดล
ณ สภาวะแห่งตน
อติเรกอุดมดี
๒) เชื้อผิดและเห็นผิด
เสรีหมองมีผ่องผา-
ละสิ่งอกุศล
เหมาะยิ่งทั้งหญิงชาย	ลิจจะนิจะเลื่อมพา
สุกะรีนฤติสบาย
ลิกมลจะพึงหมาย
สุจริต ณ ไตรทวาร
๓) ถึงที่สบเหตุร้าย
พึงพินิจนั้นไซ้เป็น
พักหนึ่งจึงจิตเย็น
รู้แยกรู้ยักย้าย	แรงเข็ญ
สิ่งร้าย
ระลึกรู้เกิดรา
จักได้ทางเกษม
๔) ภพนี้มีไซ้ห้ำ
กาก็เจ้าของครอง
เมาสมมุติจองหอง
น้ำมิตรแล้งโลกม้วย	หงส์ทอง เดียวเลย
ชีพด้วย
หินชาติ
หมดสิ้นสุขสานต์
๕) รอยเท้าพ่อแม่ได้
เพียงแค่ฝุ่นธุลีผง
กราบรอยท่านมิ่งมง-
กายสิทธิ์ไต่เกล้าไว้	เหยียบลง ไคแล
ค่าไร้
คลคู้ ใจนา
เพื่อให้ขวัญลง

ส่วนที่ ๒ : แบบบรรยายคำตอบที่สัมพันธ์กัน จำนวน ๘ ข้อ รวม ๒๓ คะแนน

ตัวชี้วัด • แต่งบทร้อยกรอง (ท ๔.๑ ม. ๔-๖/๔)

๒๓. จงพิจารณาเลือกคำตอบที่จะเติมลงในโคลงสี่สุภาพให้ถูกต้องครบทั้ง ๒ ตำแหน่ง จึงจะได้คะแนน ๒ คะแนน

รัก	อาตมัญญาดีเพื่อน (๑)	เพียงใด ก็ดี
ชาติ	ยิ่งเหนือสิ่งไร	รักแท้
ยิ่ง	ราษฎรร่วมรัก(๒)-	ตรีมิตร สมานแฮ
ชีพ	สละเพื่อชาติแล้ว	ชาติเรืองอารยัน

กำชัย ทองหล่อ

- (๑) ๑ สนิท
๒ มิตร
๓ พ้อง
๔ พงศ์
๕ ตั้ง

- (๒) ๑ ไม
๒ บุ
๓ ไทย
๔ ร้อย
๕ ตรึง

ตัวชี้วัด • สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง (ท ๕.๑ ม. ๔-๖/๔)

จงพิจารณาเลือกคำตอบจาก ๓ กลุ่ม กลุ่มละ ๑ คำตอบ ให้ถูกต้องครบทั้ง ๓ กลุ่มจึงจะได้คะแนนข้อละ ๓ คะแนน

ก.	ข.	ค.
จุดมุ่งหมายของผู้เขียน	สำนวน	การนำไปใช้
<ul style="list-style-type: none"> ๑) จูงใจ ๒) ชี้แจง ๓) ตำหนิ ๔) ขกย่อง ๕) ขอร้อง ๖) เสียดสี ๗) เตือนสติ ๘) ให้อุทาหรณ์ ๙) เสนอแนวทาง ๑๐) บอกเล่าอย่างชี้นำ 	<ul style="list-style-type: none"> ๑) ถอยหลังเข้าคลอง ๒) เลือกที่รักมักที่ชัง ๓) แหวกหญ้าให้งูตืน ๔) คนละไม้คนละมือ ๕) ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น ๖) เอาใจเขามาใส่ใจเรา ๗) แกงจืดจึงรู้คุณเกลือ ๘) ไก่งามเพราะขนคนงามเพราะแต่ง ๙) สำเนียงต่อภษากริยาต่อสกุล ๑๐) สี่ตืนยังรู้พลาดนักปราชญ์ยังรู้พลั้ง 	<ul style="list-style-type: none"> ๑) ตัดสินผู้อื่นจากการกระทำและเปิดโอกาสให้เขาได้แสดงความสามารถของตนอย่างเท่าเทียมกัน ๒) ร่วมแรงร่วมใจช่วยกันทำงานด้วยความสามัคคีจนสำเร็จ ๓) แสวงหาและเรียนรู้วิทยาการใหม่ๆ เพื่อให้ก้าวทันโลก ๔) เลือกริถีปฏิบัติที่ดีของพ่อแม่มาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตของตนเอง ๕) แต่งกายให้เหมาะสมกับโอกาสและกาลเทศะ ๖) ทำงานด้วยความสุขุมรอบคอบและนำออกเผยแพร่อย่างเหมาะสม ๗) ไม่ทำร้ายสัตว์และไม่ทำลายธรรมชาติ ๘) ฟังคำแนะนำสั่งสอนจากผู้ใหญ่และดำเนินชีวิตอย่างรอบคอบ มีคุณธรรม ๙) พุดและแสดงกริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะกับกาลเทศะและบุคคล ๑๐) ให้ความสำคัญกับคนในครอบครัว รักและปฏิบัติดีต่อกัน

๒๔. ...จนถึงวันศุกร์แก้วก้มหน้าก้มตากวาดห้อง
“แก้ว เอกกวาดเอง” เอกแย้งไม้กวาดจากมือแก้ว
“งั้นแก้วจะเช็ดกระดานดำเลยนะ ช่วยกันแบบนี้แป๊บเดียวก็เสร็จ”
ทำเวรวันนั้นไม่น่าเบื่อเลย เราช่วยกัน เข้าใจกันอย่างนี้ก็เป็นเรื่องสนุก โลกก็จะสดใสขึ้นแยะทีเดียว
๒๕. ยามค่ำคืน เมื่อเข้าห้องนอนคราวใดแก้วรู้สึกสะทอนใจ ความสมหวังของแก้วนี้ร้ายกาจนัก
ห้องส่วนตัวเพียงห้องเดียวแตกต่างชีวิตของสามี ถ้าทรัพย์ไม่ตายแก้วจะไม่มีวันได้นอนคนเดียว
ได้เป็นเจ้าของห้องส่วนตัวห้องนี้เป็นอันขาด
ทำไมหนอ แก้วจึงอยากได้ห้องส่วนตัวนัก เมื่อได้มาแล้วก็ไม่คุ้มกับสิ่งที่เสียไป-ชีวิตของสามี-
ทรัพย์เป็นที่พึงของแก้ว แก้วไม่เคยรู้ถึงความสำคัญของเขาจนกระทั่งเขาจากไป
๒๖. ก่อนจะออกจากบ้าน ครูไหวก้มลงอุ้มลูกแมวสีกระดำนางตัวหนึ่งที่เข้ามาคลอเคลียแทบเท้า
“นางโถมเอก คุณแม่บ้านนะเจ้า” ครูไหวก้าซบลูกแมวพลางกอดไว้แนบออกอย่างรักใคร่ “วันนี้ฉัน
จะไม่อยู่จนเย็น อย่าปล่อยให้เจ้าลายเสือเข้ามาตะกุกตะกักดอกไม้ของเราอีกล่ะ”
พอปล่อยนางโถมเอกลง ครูไหวก็เห็นว่าที่หน้าอกเสื้อมีรอยโคลนรูปตีนแมวเปรอะเปื้อนอยู่
หลายแห่ง จำต้องเปลี่ยนเสื้อตัวใหม่ และมองดูตัวเองในกระจกอีกครั้ง --- ครูไหวไม่ได้ต้องการแต่งตัว
ให้สวย แต่มีความเชื่อมั่นว่า คนที่เป็นครูนั้นต้องไม่สกปรกรุงรัง เพราะควรเป็นตัวอย่างที่ดีของศิษย์
๒๗. ท่านสหายนุ่มร่วมชาติทั้งหลาย ท่านเป็นผู้ที่จะมีบุตรหลานต่อไปในภายหน้า จะทำประโยชน์
ให้ชาติไทยอย่างใหญ่หลวง ถ้าท่านปลูกนิสัยเด็กน้อยของท่านให้เป็นคนดี ในฐานะที่เป็นเพื่อน
ผู้หวังดีคนหนึ่ง ข้าพเจ้าขอวิงวอนให้ท่านมีใจยุติธรรมพอที่จะให้ออกาสเด็กที่เกิดมามีกรรมอาภัพให้
สมกับที่เขาควรจะได้รับในฐานะที่เป็นบุตรและธิดาของท่าน แม้ว่าหน้าตาเขาจะไม่สวย กิริยาท่าทางเขา
จะขวาง ๆ รั ๆ ก็ไม่ใช่สิ่งที่เขาทำมาได้เอง อย่างน้อยเขาควรจะได้รับคำสั่งสอน ท่านมีหน้าที่ที่จะต้อง
ช่วยเหลือเขาบ้างตามสมควร ข้าพเจ้าไม่ต้องการให้ท่านรักคนโน้นเกลียดคนนี้ เพราะความรู้สึกเช่นนี้
ของท่านจะเป็นชีวิตของเด็กต่อไปในภายหน้า เด็กคนไหนที่มีสติไม่ผู้ดีก็จะเลยไปกันใหญ่

๒๘. “คนเรา...ทำอะไรตอนยังเด็ก ยังไม่มีประสบการณ์ ยังไม่รู้จักรักชีวิต ไม่รู้จักคน มันถึงแหละลูก โอกาสพลาดมันมาก” โคมพลอบใจ พลอบให้เขามีกำลังที่จะผจญกับสิ่งต่าง ๆ ในโลกนี้สืบไป “ผู้ใหญ่เองยังพลาดได้เลย เพียงแค่ประมาทนิดเดียว แต่ถึง ใจฉายก็ต้องนึกถึงจมให้มาก ๆ ...จมยังเล็กน้อย เราทำให้เขาเกิดมาแล้ว เราก็ควรรับผิดชอบเขาด้วยนะลูกนะ”

“อะ...แม่” ฉายาตอบรับเสียงเครือ

“อาบน้้านอนซะลูก” หล่อนบอกอย่างอ่อนโยน “โอกาสดี ๆ ยังรอเราอยู่อีกมาก ฉายาอายุนิดเดียว ความพลาดพลั้งครั้งแรกนี้ก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะอยู่ไม่ได้ ไม่ได้หมายความว่าเรามีมมตลอดชีวิต เมื่อไหร่ ตั้งอกตั้งใจเรียนเข้าเถอะ พอมีงานการทำแล้ว ฉายารู้สึกว่าชีวิตมันก็เปลี่ยนไปอีก”

๒๙. คืบต่อ ๆ มา นิทานหลายเรื่องหลังไหลราวส่งผ่านสายลำเลียง มีทั้งเรื่องของเจ้าชายผู้ออกเดินทาง ไปช่วยเจ้าหญิงบนดาวดวงหนึ่ง, เรื่องเก้าอี้ไม้เกร (นิทานแบบนี้พ่อนกเป็นผู้เล่าตามเคย), เรื่องความลับแห่งสี่สันของรุ่งกินน้ำ, เรื่องลูกปลาผู้มุ่งมั่นเป็นนักเดินทาง ฯลฯ ...

แล้วพ่อนกก็พูดขึ้น

“เราทำได้ดีที่สุดละ” เขาพยักหน้า “เชื่อเถอะว่าเราทำได้ดีที่สุด อะไรจะเกิดเราก็คงต้องเฝ้ารอ แม้แต่นักปราชญ์ที่ฉลาดล้ำก็ไม่สามารถเขียนเป็นสมการได้หรอกว่า เมื่อบินหลายบวกกับบินหาผลลัพธ์ ที่ออกมาจะเป็นนกบินหลา...”

เขากลืนน้ำลาย

“...หรือบินหาย”

...ไม่มีใครรู้เช่นกันว่าลูกนกเติบโตใหญ่ขึ้นมาจะมีชะตากรรมเป็นอย่างไร เป็นนกบินหลาหรือนกบินหาย หรือเป็นไปได้ทั้งสองอย่าง หากก็มีข่าวเล่าลือว่า หลายปีต่อมา ในทิวป่าชุ่มเขียวของขุนเขาสันกาลาศิริ แห่งนั้น มีผู้คนพบเห็นนกพเนจรตัวหนึ่ง ชั่วชีวิตของมันเหมือนจะร้องเพลงไม่เป็น

เป็นแต่เล่านิทาน!!

๓๐. “พ่อจัดแจงกลับตัวนั่งให้สบายบนกิ่งไม้ คอยที่อยู่คราวนี้ตั้งใจแน่วแน่ว่าจะต้องยิงให้ได้ ไม่ว่าจะ เป็นสัตว์อะไรที่จะ โผล่ออกมา

พระจันทร์ขึ้นสูง แสงจันทร์สว่างจ้าในที่โล่ง แต่รอบ ๆ ที่โล่งแห่งนี้มีเงาคำทะเลมีนของหมู่ไม้ในป่าใหญ่ เป็นเวลานานพอดู แม่กวางตัวหนึ่งกับลูกของมันก็ค่อย ๆ ย่องอย่างละมุนละไมออกมาจากเงามืด มันไม่ หวาดกลัวอะไรเลย มันเดินตรงไปยังที่ที่พ่อโรยเกลือเอาไว้ แล้วมันก็ก้มลงเลียกินทีละน้อยทั้งสองตัวแม่ลูก แล้วมันก็เงยหน้าขึ้น มองดูตากัน ลูกกวางเข้าไปยืนเบียดแม่กวาง มันยื่นแนบกันมองดูป่ามืดและ แสงจันทร์ ตาใหญ่ของมันเป็นประกายแวววับและอ่อนโยน

พ่อได้แต่นั่งมองคูมัน จนกระทั่งมันเดินลับเข้าไปในเงามืด พ่อก็เลยไต่ต้นไม้ลงมาแล้วเดินกลับบ้าน”

ลอร่ากระซิบเข้าไปในหูของพ่อว่า “หนูดีใจเหลือเกินที่พ่อไม่ได้ยิงมัน!”

แม่รีพูดว่า “เราได้รับประทานขนมปังกับเนยก็ได้”

พ่ออุ้มแม่รีขึ้นจากเก้าอี้ เอามาถอดรวมไว้ด้วยกันทั้งคู่

“หนูเป็นลูกที่น่ารักของพ่อทั้งสองคน” พ่อพูด

ชุดที่ ๒

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเตรียมสอบ O-NET

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖

ข้อ	เฉลย	เหตุผล
๑	๒	ศิลปะการแทงหยวกใช้ประดับเชิงตะกอนที่สร้างขึ้นสำหรับเผาศพในสมัยก่อน แต่ปัจจุบันมีเมรุและเตาเผาที่ถาวร ซึ่งนิยมจัดดอกไม้ประดับตกแต่งแทน
๒	๓	ใจความสำคัญของบทความเรื่องนี้ต้องการอธิบายวิธีการแทงหยวกให้ผู้อ่านเข้าใจและนึกเห็นภาพความสวยงามของศิลปะการแทงหยวก รวมทั้งภาพบรรยากาศการจัดงานศพในสมัยก่อน
๓	๕	บทความเรื่องนี้กล่าวถึงจดหมายเหตุกรุงเทพฯ ซึ่งบันทึกคำบอกเล่าของคุณสมักร สุนทรเวช ที่เคยเห็นศิลปะการแทงหยวกสมัยยังเด็กที่บ้านของคุณตาทหลวงวัฒน์ ซึ่งเป็นหลักฐานที่สามารถตรวจสอบได้ทั้งเอกสาร ตัวบุคคล และเหตุการณ์ ตามช่วงเวลาดังกล่าว รวมทั้งคำอธิบายถึงวิธีการแทงหยวก ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้งานเขียนมีความน่าเชื่อถือ ส่วนการกล่าวถึงประเพณีที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต ถ้าไม่มีองค์ประกอบทั้ง ๔ ส่วนดังกล่าวข้างต้น ก็จะขาดความน่าเชื่อถือไป
๔	๕	การที่จะทำให้อุบายครั้งนี้ล้มเหลว พราหมณ์ต้องรักษาแพะไว้ไม่ให้คนเลงได้ไป ซึ่งมีวิธีคิดตามหลักเหตุผล ดังนี้ ข้อ ๑ ถ้าพราหมณ์ปล่อยแพะเข้าป่าไป คนเลงก็อาจไปตามล่าแพะมาได้พอดี ข้อ ๒ ถ้าคนขายตั้งใจจะหลอกขายตั้งแต่แรก ถึงกลับไปถามก็คงจะบอกพราหมณ์ว่าเป็นแพะ และระหว่างทางกลับบ้านก็ต้องเจอนักเลงหลอกแบบเดิมอีก ข้อ ๓ ถึงจะไปตามนักเลงอีก ๒ คนมาดูแพะพร้อมกัน นักเลงเหล่านั้นก็คงพูดตรงกันว่าเป็นสุนัข ตามอุบายที่ตกลงกันได้ ข้อ ๔ ถ้าฝากแพะไว้กับนักเลงคนที่ ๓ ในระหว่างที่พราหมณ์ไปตามชาวบ้าน นักเลงคนนั้นก็คงฆ่าแพะเสียแล้ว ข้อ ๕ เป็นวิธีที่ดีที่สุด เพราะเพื่อนพราหมณ์ย่อมพูดความจริง และไม่มีเหตุผลอะไรที่จะหลอกเรา

ข้อ	เฉลย	เหตุผล
๕	๒	<p>มีหลักในการพิจารณาคำตอบ ดังนี้</p> <p>ข้อ ๑ คนฉลาดคือคนที่ใช้สติปัญญาคิดพิจารณาด้วยเหตุผลที่ถูกต้อง ถ้าคิดเพื่อเอาเปรียบหรือทำร้ายผู้อื่น เรียกว่า คนโงง</p> <p>ข้อ ๒ เหตุการณ์ในเรื่องสะท้อนให้เห็นความไม่มีสติปัญญาของพราหมณ์ จึงเชื่อคำพูดของผู้อื่นโดยไม่ไตร่ตรอง ดังนั้น ข้อสรุปนี้จึงถูกต้อง</p> <p>ข้อ ๓ คนที่ไม่คิดและไม่ทำงานใตเลย นับว่าเป็นคนเกียจคร้าน</p> <p>ข้อ ๔ ความเชื่อมั่นในตนเองเป็นสิ่งดี แต่การไม่ฟังความคิดเห็นของผู้อื่นจะทำให้มีความคิดแคบและอาจตัดสินใจผิดพลาด ซึ่งเป็นคนละกรณีกับเหตุการณ์ในเรื่อง</p> <p>ข้อ ๕ สิ่งที่คุณนำมาพูดต่อ ๆ กันอาจเป็นข่าวโคมลอยที่ไม่ถูกต้องก็ได้ จึงควรใช้วิจรรย์ญาณและตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อนที่จะเชื่อ</p>
๖	๑	<p>ข้อ ๑ เป็นคำพูดที่ทำให้กำลังใจและยืนยันว่าจะอยู่เคียงข้าง ไม่ทอดทิ้งกัน</p> <p>ข้อ ๒ เป็นคำพูดเชิงตำหนิและแสดงว่าจะไม่ดูแลช่วยเหลือ</p> <p>ข้อ ๓ เป็นคำพูดที่ทวงบุญคุณ</p> <p>ข้อ ๔ เป็นคำพูดที่ซ้ำเติมทำให้ผู้ฟังรู้สึกท้อแท้ หหมดกำลังใจ โดดเดี่ยว สิ้นหวัง</p> <p>ข้อ ๕ คำพูดในช่วงต้นเหมือนจะชื่นชม แต่สุดท้ายกลับเป็นการต่อว่าในสิ่งดี ๆ ที่พวกเขาทำ</p>
๗	๓	<p>ประกาศไม่ได้ระบุวันและเวลาที่ให้บริการ ส่วนข้อ ๑ ผู้เข้ารับบริการก็คือประชาชนทั่วไป ข้อ ๔ สถานที่ติดต่อ มีชื่อคลินิกพร้อมเบอร์โทรศัพท์ที่สามารถตรวจสอบและติดต่อได้ และข้อ ๒ วันที่ติดประกาศ กับข้อ ๕ ชื่อแพทย์ผู้รักษา ไม่จำเป็นต้องระบุในประกาศ</p>
๘	๔	<p>มีหลักในการพิจารณาคำตอบ ดังนี้</p> <p>ข้อ ๑ ข้อความขัดแย้งกันเอง เพราะเป็นไปไม่ได้ที่จะให้คนที่จับถ่ายยาก จับถ่ายวันละหลายครั้ง</p> <p>ข้อ ๒ การกินอาหารบ่อย ๆ ไม่ได้ทำให้การจับถ่ายดีขึ้น</p> <p>ข้อ ๓ การกินอาหารมากจะทำให้อ้วนได้ และถ้าไม่จับถ่ายและยังกินมากก็จะยิ่งอึดอัด</p> <p>ข้อ ๔ การกินอาหารเช้าจะทำให้ร่างกายไม่ดูดกากอาหารกลับเข้ามาที่กระเพาะอีก ซึ่งสัมพันธ์กับคำอธิบายในเรื่อง</p> <p>ข้อ ๕ ใจความของเรื่องกล่าวถึงผลของการดื่มกาแฟโดยไม่กินอาหารเช้า แต่ไม่ได้ห้ามดื่มกาแฟ</p>

ข้อ	เฉลย	เหตุผล
๕	๑	ข้อ ๑ เหมาะที่จะเป็นการกล่าวเปิดคำนำ เพราะใช้ถ้อยคำที่สามารถดึงความรู้สึกร่วมกันของผู้อ่าน แล้วจึงเชื่อมโยงมาสู่ความรู้สึกของตนเอง ส่วนข้อ ๒-๔ เป็นการเล่าในส่วนเนื้อเรื่องแล้ว และข้อ ๕ น่าจะเป็นการกล่าวในตอนสรุปเรื่อง
๑๐	๔	ข้อความที่ถูกต้องจะเรียงลำดับเป็น จ ก ง ค ข ซึ่งข้อความลำดับที่ ๓ ก็คือ ง ข้อความที่สมบูรณ์มีดังนี้ การร่วมมือกันคือการทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่มีอยู่ด้วยกัน แต่ละคนจะแสวงหาผลลัพธ์ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและเป็นประโยชน์ต่อสมาชิกอื่น ๆ ในกลุ่ม การเรียนรู้แบบร่วมมือใช้ในการสอนกลุ่มเล็ก ๆ ที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการเรียนสูงสุดแก่ตนเองและแก่กันและกัน ความคิดเช่นนี้ทำได้ง่าย ๆ โดยแบ่งนักเรียนในชั้นออกเป็นกลุ่มย่อย หลังจากทีครูให้คำชี้แจงแล้ว นักเรียนทำงานร่วมกันตามที่ได้รับมอบหมาย จนกระทั่งสมาชิกของกลุ่มทุกคนมีความเข้าใจถูกต้องและทำงานจนเสร็จสมบูรณ์
๑๑	๒	การมีวิจรรย์ญาณในการเลือก คือ รู้จักเลือกสิ่งที่มีประโยชน์ ประเทืองปัญญา หรือจรรโลงใจ ละครที่สะท้อนวิถีชีวิตของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง อาจเป็นวิถีชีวิตของชาวจีน วิถีชีวิตของกลุ่มคนที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ ทำให้เราได้เรียนรู้สังคมกว้างขึ้น
๑๒	๓	ถ้อยคำนี้เป็นเครื่องชี้้นำความคิดและการวางแผนของกลุ่มประเทศในภูมิภาคที่จะร่วมมือกันเพื่อสร้างประชาคมอาเซียนให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและรักษาสัมพันธไมตรีให้เหนียวแน่นสืบไป
๑๓	๕	คว้าน้ำเหลว หมายความว่า การทำสิ่งใดด้วยความตั้งใจแล้วไม่สำเร็จ ไม่ได้ผลตามที่ต้องการ ซึ่งตรงกับกรกระทำในข้อ ๕ ข้อ ๑ ตรงกับสำนวน น้ำลตต่อผูด หมายความว่า เมื่อหมดอำนาจ ความชั่วที่ทำไว้ก็ปรากฏ ข้อ ๒ ตรงกับสำนวน นินทาเกลเหมือนเทน้ำ ข้อ ๓ ตรงกับสำนวน ทำดีทีเหลว หมายความว่า มีทำทางดีแต่ทำอะไรไม่ได้เรื่อง ข้อ ๔ ตรงกับสำนวน ตักน้ำรดหัวตอ หมายความว่า แนะนำพร้าสอนเท่าไรก็ได้ผล
๑๔	๓	คำราชาศัพท์แต่ละข้อ มีความหมายดังนี้ ข้อ ๑ เสด็จ หมายถึง ไป, อยู่ ข้อ ๒ เสด็จประพาส หมายถึง ไปเที่ยว, ไปต่างถิ่นหรือต่างแดน

ข้อ	เฉลย	เหตุผล
		ข้อ ๓ เสด็จพระราชดำเนิน หมายถึง เดินทาง (+ไป, ไปยัง, มา, มาถึง, กลับ, กลับถึง ฯลฯ) ข้อ ๔ เสด็จพระราชดำเนินไปประทับแรม หมายถึง ไปค้างแรมยังที่ซึ่งไม่ใช่วังหรือพระตำหนัก ข้อ ๕ เสด็จพระราชดำเนินแปรพระราชฐานไปประทับ หมายถึง ไปค้างแรมยังวังหรือพระตำหนักอื่นในต่างจังหวัด ซึ่งในบริบทของข้อความนี้ต้องใช้คำว่า เสด็จพระราชดำเนิน
๑๕	๒	ข้อ ๑ เตี้ยว หมายถึง กางเกง เป็นภาษาถิ่นเหนือ ข้อ ๒ ฮังเล เป็นชื่อแก่งผิ่ดชนิดหนึ่งของภาคเหนือ มีลักษณะคล้ายมัสมัน แต่ไม่ใส่กะทิ ใส่หมูสามชั้น หั่นชิ้นโต ๆ น้ำแกงข้นและมัน ข้อ ๓ ดิปลิ หมายถึง พริก เป็นภาษาถิ่นใต้ ข้อ ๔ กินดอง หมายถึง กินเลี้ยงแต่งงาน เป็นภาษาถิ่นอีสาน ข้อ ๕ กาดแลง หมายถึง ตลาดที่ขายของตอนเย็น เป็นภาษาถิ่นเหนือ
๑๖	๑	วิทยาลัย มาจากคำว่า วิทย (ส.) + อาลัย (ป., ส.) มีการสร้างคำแบบสระสนธิ โดยลบสระท้ายของคำหน้าและคงสระหลังไว้ตามรูปเดิม
๑๗	๔	คำว่า เก้าอี้ อาจตีความได้ ๒ ทาง คือ ๑. ที่สำหรับนั่ง มีขาและพนักพิง ๒. ตำแหน่ง
๑๘	๔	คำประพันธ์ตอนนี้สะท้อนค่านิยมที่ปลูกฝังและปฏิบัติสืบต่อกันมา คือ ผู้หญิงต้องมีกิริยามารยาทสงบเสงี่ยมเจียมตัว เคารพและให้เกียรติสามี ดูแลปรนนิบัติสามีให้มีความสุขสบาย ขยันจัดเก็บบ้านเรือนให้สะอาดเรียบร้อยอยู่เสมอ
๑๙	๕	ข้อ ๑ นางวันทองกับขุนแผนรำลึกกัน ขุนแผนรู้สึกสงสารนางวันทองมาก นึกถึงเมื่อครั้งตกยากลำบากด้วยกันที่กลางป่า ข้อ ๒ ขุนช้างพริ้งเพื่อถึงนางวันทองด้วยอาการร้องไห้ฟูมฟาย เพราะตนเองเป็นต้นเหตุ ข้อ ๓ นางวันทองขอโทษกรรมต่อนางทองประศรี แม่ของขุนแผน ข้อ ๔ สร้อยฟ้าและศรีมาลาผู้เป็นลูกสะใภ้ทั้งสองขอขมาต่อนางวันทอง ข้อ ๕ นางวันทองสั่งลาพลายงามด้วยความอาลัย ทุกถ้อยคำที่ผู้ประพันธ์นำมาเรียงร้อย แม้จะเรียบง่าย แต่สะท้อนความรู้สึกที่ลึกซึ้ง ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์สะเทือนใจไปกับช่วงเวลาที่เหลือเพียงน้อยนิดของนางวันทองกับลูกชาย

ข้อ	เฉลย	เหตุผล
๒๐	๑	<p>สิ่งที่ผู้เขียนกล่าวไว้คือ เสียงนางไม่ร้องไห้ที่คนตัดไม้เชื่อกันนั้น เกิดจากเสียงลั่นของต้นไม้ที่กำลังโค่น ซึ่งความเชื่อดังกล่าวนี้เกิดจากจินตนาการ และจินตนาการอย่างนี้เป็นที่มาของจินตคติวินิพนธ์ ดังนั้น จึงสามารถสรุปแนวคิดได้ว่า ความเชื่อควรประกอบด้วยเหตุผลและก่อให้เกิดสิ่งที่สร้างสรรค์</p>
๒๑	๒	<p>นิทานเรื่องนี้สะท้อนคุณธรรมและจริยธรรมอย่างเด่นชัด คือ การกระทำของแม่เสื้อแสดงถึงความมีเมตตาเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ส่วนแม่ถ้วนนอกจากจะทำหน้าที่ของแม่จนวาระสุดท้ายแล้ว ก็ยังเป็นผู้รักษาสัจจะ และลูกว้าก็มีความกตัญญูกตเวที ซึ่งคุณธรรมและจริยธรรมเหล่านี้เป็นสิ่งจำเป็นในการอยู่ร่วมกัน เพราะจะทำให้สังคมสงบสุข</p>
๒๒	๔	<p>คำประพันธ์บทนี้ให้ข้อคิดว่า แผ่นดินนี้เป็นของทุกคน ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน ไม่มีใครอยู่ได้โดยลำพัง จึงต้องเกื้อกูลช่วยเหลือกัน มิมิตรไม่ตรีต่อกัน ความเป็นมิตรจะทำให้แผ่นดิน (โลก) สงบสุข ซึ่งสอดคล้องกับความปรองดองที่ต้องการให้ทุกคนตกลงกันด้วยไมตรีจิต ไม่แก่งแย่งกัน</p>
๒๓	(๑) ๓ (๒) ๑	<p>โคลงสี่สุภาพมีฉันทลักษณ์ ดังนี้</p> <div style="text-align: center;"> </div> <p>ตำแหน่งที่ ๑ ต้องเป็นคำที่มีรูปวรรณยุกต์โท ซึ่งในตัวเลือกมี ๒ คำ คือ พ้อง กับ ตั้ง จึงต้องมาพิจารณาความหมายให้เหมาะสมกับบริบท ดังนั้น จะเป็นคำว่า พ้อง</p> <p>ตำแหน่งที่ ๒ ต้องสัมผัสกับคำว่า ไค และไร ตามฉันทลักษณ์ ซึ่งในตัวเลือกมี ๒ คำ คือ ไม กับ ไทย และในคำประพันธ์มีเครื่องหมายขีดกึ่งที่แสดงว่าคำที่นำมาเติมนั้นต้องเป็นพยางค์ที่ต่อเนื่องกับ ตรี ดังนั้น คำตอบที่ถูกต้องก็คือ ไม (ตรี)</p>

ข้อ	เฉลย	เหตุผล
๒๔	ก. ๑ ข. ๔ ค. ๒	ข้อความนี้มาจากเรื่อง แก้วจอมชน พระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี น้ำเสียงของตัวละครในเรื่องกล่าวเพื่อจูงใจให้เห็นผลดีของการช่วยกันทำงาน จึงตรงกับสำนวน คนละไม้คนละมือ ซึ่งหมายความว่า ต่างคนต่างช่วยกันทำ ดังนั้น แนวทางการนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง คือ ร่วมแรงร่วมใจช่วยกันทำงานด้วยความสามัคคีจนสำเร็จ
๒๕	ก. ๘ ข. ๗ ค. ๑๐	ข้อความนี้มาจากเรื่อง ความสมหวังของแก้ว แต่งโดยโศภิต ผู้เขียนถ่ายทอดข้อคิดถึงผู้อ่านผ่านตัวละครชื่อ แก้ว ความหวังที่อยากมีห้องส่วนตัวของเธอเป็นจริงขึ้นมาโดยแลกกับการสูญเสียสามีผู้เป็นที่พึ่งของแก้ว จึงตรงกับสำนวน แกงจืดจึงรู้คุณเกลือ ซึ่งหมายความว่า เมื่อเกิดความต้องการหรือความจำเป็น จะใช้สอยจึงนึกถึงคนนั้นหรือสิ่งนั้น ดังนั้น แนวทางการนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง คือ ให้ความสำคัญกับคนในครอบครัว รักและปฏิบัติดีต่อกัน
๒๖	ก. ๒ ข. ๘ ค. ๕	ข้อความนี้มาจากเรื่อง ครูไหวใจร้าย ของ ผกาภาณี อุตตมโหมทย์ ผู้เขียนชี้แจงเหตุผลในการที่ตัวละครในเรื่องต้องเปลี่ยนเสื้อผ้าใหม่ ทั้ง ๆ ที่เสื้อผ้าเก่าเพิ่งใส่เพียงครู่เดียวว่า ครูไหวไม่ได้ต้องการแต่งตัวให้สวย แต่ที่หน้าอกเสื้อมีรอยโคลนรูปดินแมวเปรอะเปื้อนอยู่หลายแห่ง และคนที่เปื้อนครูนั้นต้องไม่สกปรกรุงรัง จึงตรงกับสำนวน ไก่งามเพราะขน คนงามเพราะแต่ง ดังนั้น แนวทางการนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง คือ แต่งกายให้เหมาะสมกับโอกาสและกาลเทศะ
๒๗	ก. ๕ ข. ๒ ค. ๑	ข้อความนี้มาจากเรื่อง ละครแห่งชีวิต ของ หม่อมเจ้าอากาศดำเกิง ผู้เขียนได้ระบุไว้ชัดเจนว่า “ขอวิงวอน” ให้ท่านมีใจยุติธรรมที่จะให้โอกาสเด็ก... ที่แม้ว่าหน้าตาเขาจะไม่สวย กิริยาท่าทางขวาง ๆ และไม่ต้องการให้ท่านรักคนโน้นเกลียดคนนี้ จึงตรงกับสำนวน เลือกที่รักมักที่ชัง ซึ่งหมายความว่า ลำเอียงเพราะอคติ ดังนั้น แนวทางการนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง คือ ตัดสินผู้อื่นจากการกระทำและเปิดโอกาสให้เขาได้แสดงความสามารถของตนอย่างเท่าเทียมกัน
๒๘	ก. ๗ ข. ๑๐ ค. ๘	ข้อความนี้มาจากเรื่อง หน้าต่างบานแรก ของ กฤษณา อโศกสิน น้ำเสียงของตัวละครผู้เป็นแม่ต้องการปลอบโยน ให้กำลังใจ และเตือนสติลูกที่ทำผิดพลาดไปไม่ให้ท้อแท้สิ้นหวัง จึงตรงกับสำนวน สิ้นดินยังรู้พลาด นักปราชญ์ยังรู้พลั้ง ซึ่งหมายความว่า ทุกคนอาจทำผิดพลาดได้ ดังนั้น แนวทางการนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง คือ ฟังคำแนะนำสั่งสอนจากผู้ใหญ่ และดำเนินชีวิตอย่างรอบคอบ มีคุณธรรม

ข้อ	เฉลย	เหตุผล
๒๘	ก. ๖ ข. ๕ ค. ๔	ข้อความนี้มาจากเรื่อง 'โลก' ของเจ้าหญิงนภินหลายกับเจ้าชายนภินหา แต่งโดย บินหลา สันกาลาคีรี น้ำเสียงของผู้เขียนกล่าวเชิงเสียดสีผู้ใหญ่ที่คอยกำหนดเส้นทางชีวิตของเด็กให้เป็นไปตามแบบที่ตนต้องการ แต่ในความเป็นจริงก็ไม่อาจหลีกเลี่ยง เพราะการบ่มเพาะปลูกฝังย่อมหล่อหลอมความคิดและชีวิตของพวกเขาให้เป็นไปในแนวทางเดียวกับพ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูนั่นเอง จึงตรงกับสำนวน ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น ซึ่งหมายความว่า ลูกย่อมไม่ต่างจากพ่อแม่สักตั้งนั้น แนวทางการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง คือ เลือกรูปแบบปฏิบัติที่ดีของพ่อแม่มาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตของตนเอง
๓๐	ก. ๑๐ ข. ๖ ค. ๗	ข้อความนี้มาจากเรื่อง บ้านเล็กในป่าใหญ่ ของลอร่า ริงกัลล์ส ไวลด์เดอร์ แพล โดย สุกคนธรส พ่อบอกเล่าถึงเหตุการณ์ที่ตนเองเข้าไปล่าสัตว์ในป่าให้ลูก ๆ ฟัง โดยตั้งใจถ่ายทอดภาพที่งดงามน่ารักของสัตว์เหล่านั้นให้ลูกได้เห็น แม่กวางตัวหนึ่งกับลูกของมันค่อย ๆ ย่องอย่างละมุนละไม... ลูกกวางเข้าไปยื่นเบียดแม่กวาง มันยื่นแนบกันมองดูป่ามืดและแสงจันทร์ ตาใหญ่ของมันเป็นประกายแวววับและอ่อนโยน คำบอกเล่านี้ทำให้ลูกดีใจเหลือเกินที่พ่อแม่ไม่ได้ขังมัน จึงตรงกับสำนวน เอาใจเขามาใส่ใจเรา ซึ่งหมายความว่า ให้อภัยเห็นใจผู้อื่น ตั้งนั้นแนวทางการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง คือ ไม่ทำร้ายสัตว์และไม่ทำลายธรรมชาติ